

53. an-Najm

Källa: **Introduktion till Koranstudier**
Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

53. an-Najm

Namn

Suran har fått sitt namn från det allra första ordet *wa-n-najm*. Denna titel har inte med innehållet att göra, utan är ett symboliskt namn som givits till suran.

Uppenbarelse period

Enligt en tradition återgiven av al-Bukhari, Muslim, Abu Dawud och Nasa'i, på auktoritet av Abdullah ibn Mas'ud, är Surah an-Najm den första sura i vilken en vers som kräver *sajdah* (prostration) uppenbarades. De delar av denna hadith som återberättats av Aswad ibn Yazid, Abu Ishaq och Zubayr ibn Mu'awiyah från Ibn Mas'ud visar att detta är den första sura i Koranen som Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) offentligt reciterade inför en församling av Quraysh (och enligt Ibn Marduyah, i själva Ka'bah), där både troende och icke-troende var närvarande. I slutet, när han reciterade versen som kräver *sajdah* och föll ned i prostration, föll hela församlingen ned i prostration tillsammans med honom — till och med de ledande avgudadyrkarna som var de främsta motståndarna till

Profeten kunde inte motstå att falla ned.

Ibn Mas'ud (må Allah vara nöjd med honom) säger att han såg endast en man, Umayyah ibn Khalaf, bland de icke-troende, som inte föll ned i prostration. Han tog istället lite damm och strök det över sin panna och sade att detta var tillräckligt för honom. Senare, berättar Ibn Mas'ud, såg han denne man dödas i ett tillstånd av otro.

En annan ögonvittnesskildring kommer från Muttalib ibn Abi Wada'ah, som vid den tiden ännu inte var muslim. Nasa'i och Musnad Ahmad återger hans egna ord: "När Profeten reciterade Surah an-Najm och gjorde *sajdah*, och hela församlingen föll ned i prostration med honom, gjorde jag inte *sajdah*. Nu, för att gottgöra detta, ser jag alltid till att aldrig utelämna *sajdah* när jag reciterar denna sura."

Ibn Sa'd berättar att före detta, i Rajab det femte året av profetskapet, hade en liten grupp följeslagare utvandrat till Abessinien. När detta hände i Ramadan samma år spreds nyheten att Profeten (må Allahs frid vara över honom) hade reciterat Surah an-Najm offentligt inför Quraysh och att hela församlingen — både troende och icke-troende — hade fallit ned i prostration med honom. När emigranterna i Abessinien hörde detta trodde de att Makkas icke-troende hade blivit muslimer. Därför återvände några av dem till Makkah i Shawwal samma år, bara för att upptäcka att nyheten var falsk och att konflikten mellan islam och otro fortfarande rasade lika hårt som tidigare. Därför ägde den andra utvandringen till Abessinien rum, i vilken många fler lämnade Makkah. Detta gör det nästan säkert att denna sura uppenbarades i Ramadan det femte året av profetskapet.

Historisk bakgrund

Detaljerna om uppenbarelseperioden visar i vilka omständigheter denna sura uppenbarades. Under de första fem åren av sin profetiska mission hade Profeten (må Allahs frid vara över honom) endast framfört Allahs uppenbarelser i privata och begränsade sammankomster. Under hela denna tid fick han aldrig möjlighet att recitera Koranen öppet inför en allmän samling, främst på grund av det starka motståndet från de icke-troende. De visste mycket väl hur magnetisk och fångslande Profetens personlighet var, hur kraftfull hans förkunnelse var och hur djupt Koranens uppenbarelser påverkade människor. Därför gjorde de allt för att undvika att höra den själva, hindra andra från att höra den och kväva hans kallelse genom falsk propaganda och misstänkliggöranden.

Å ena sidan sade de till folket att Muhammad (må Allahs frid vara över

honom) hade gått vilse och nu försökte vilseleda andra. Å andra sidan skapade de oväsen varje gång han försökte framföra Koranen offentligt, så att ingen skulle höra vad det egentligen var han reciterade.

Under dessa omständigheter reste sig Profeten plötsligt en dag och började tala i Ka'bahs heliga område, där många av Quraysh hade samlats. Allah lät honom då framföra detta tal, som vi nu har bevarat som Surah an-Najm. Intrycket var så starkt att när Profeten började recitera blev motståndarna helt överväldigade och kunde inte ens tänka på att skapa oordning. När han avslutade recitationen och föll ned i prostration, föll även de ned tillsammans med honom.

Senare ångrade de djupt denna svaghet som de ofrivilligt hade visat. Folk började håna dem och säga att trots att de hade förbjudit andra att lyssna på Koranen, hade de själva lyssnat till den med full uppmärksamhet och till och med fallit ned i prostration med Muhammad (må Allahs frid vara över honom). Till slut tvingades de hitta på en historia för att undkomma folkets hån. De sade: "När han reciterade *a-fa-ra'aytum al-Lat wa-l-Ozza wa Manat ath-thalithata al-ukhra*, hörde vi honom säga: *tilka al-gharaniq al-'ula wa inna shafa'atahunna laturtaja* — 'Detta är de upphöjda gudinnorna; deras förbön kan verkligen förväntas.' Därför trodde vi att Muhammad hade återvänt till vår tro."

I själva verket kan endast en vettlös person tro att sådana meningar skulle kunna passa in i denna suras sammanhang. (För detaljer, se kommentarerna 96-301 till Surah al-Hajj.)

Ämne och innehåll

Temat i detta avsnitt är att varna Makkahs icke-troende för det felaktiga förhållningssätt de hade antagit gentemot Koranen och Profeten Muhammad (må Allahs frid och välsignelser vara över honom).

Diskursen inleds som om den sade: "Muhammad är varken vilseledd eller förvirrad, som ni påstår i er propaganda mot honom, och han har inte heller hittat på denna lära och detta budskap, som ni tycks tro. Det han framför är inget annat än uppenbarelse som sänds ned till honom. De sanningar han lägger fram för er är inte resultatet av egna gissningar eller spekulationer, utan verkligheter som han själv bevittnat. Han har sett ängeln genom vilken denna kunskap förmedlas till honom. Han har själv fått se sin Herres stora tecken. Det han säger är alltså inte något han själv har tänkt ut, utan det han sett med egna ögon. Därför är ert gräl och ert tvistande med honom som en blind mans gräl med en seende om något

som den blinde inte kan se, men den seende ser.”

Efter detta presenteras tre punkter i följd:

För det första får lyssnarna förstå att: ”Den religion ni följer bygger på rena antaganden och påhittade idéer. Ni har satt upp några gudinnor som al-Lat, Manat och al-Ozza som era gudar, fast de inte har någon del i gudomlighet. Ni betraktar änglarna som Allahs döttrar, samtidigt som ni själva betraktar döttrar som något skamligt. Ni tror att dessa era gudar kan påverka Allah till er fördel, medan sanningen är att inte ens alla änglar tillsammans, de som står närmast Allah, kan påverka Honom ens till sin egen fördel. Inget av dessa trossystem ni antagit bygger på kunskap eller förnuft — det är önsknings och begär, där ni gjort era egna fantasier till verklighet. Detta är ett allvarligt misstag. Den sanna religionen är den som överensstämmer med verkligheten, och verkligheten anpassar sig inte efter människors önsknings. Spekulationer kan inte avgöra vad som är sant och vad som inte är det — endast kunskap kan göra det. När denna kunskap presenteras för er vänder ni er bort och kallar den som talar sanning för vilseledd. Den verkliga orsaken till att ni hamnat i detta fel är att ni är likgiltiga inför det kommande livet. Denna värld är ert enda mål. Därför söker ni inte kunskap om sanningen och bryr er inte om huruvida era trosuppfattningar är sanna eller falska.”

För det andra sägs till folket att: Allah är hela universums Herre och Härskare. Den rättfärdige är den som följer Hans väg, och den vilsegångne är den som vänder sig bort från Hans väg. Den vilsegångnes fel och den rättfärdiges godhet är inte dolda för Honom. Han vet vad var och en gör. Han kommer att belöna det onda med ont och det goda med gott. Den slutliga domen kommer inte att bero på vad ni själva anser er vara, eller på era stora anspråk på renhet och fromhet, utan på om ni i Allahs ögon är gudfruktiga eller ogudaktiga, rättfärdiga eller orättfärdiga. Om ni undviker de stora synderna kommer Han i Sin barmhärtighet att förlåta era mindre fel.”

För det tredje upprepas några grundläggande principer i den sanna religionen — principer som presenterades hundratals år före Koranens uppenbarelse i Abraham och Moses skrifter — så att folket inte skulle tro att Profeten Muhammad (må Allahs frid vara över honom) kommit med en ny och okänd religion. De skulle förstå att detta är samma grundläggande sanningar som alla tidigare profeter förkunnat i sina tider. Dessutom citeras dessa skrifter för att bekräfta de historiska fakta att förintelsen av Ad, Thamud och folken tillhörande profeterna Nuh och Lut inte var resultatet av slumpmässiga katastrofer, utan att Allah förstörde dem på

grund av samma ondska och uppror som Makkahs icke-troende nu vägrade att överge.

Efter att dessa teman presenterats avslutas suran med orden: "Domens stund har kommit nära, och ingen kan avvärja den. Innan den inträffar varnas ni genom Muhammad (må Allahs frid vara över honom) och genom Koranen, på samma sätt som tidigare folk varnades. Är det denna varning ni finner märklig och främmande? Den ni hånar och förlöjligar? Den ni vänder er bort från och skapar oväsen kring så att ingen annan heller ska kunna höra den? Känner ni inte att ni borde gråta över er dårskap och okunnighet? Lämna detta beteende, böj er inför Allah och tjäna Honom ensam!"

Det var denna mäktiga avslutning som gjorde att även de mest förhärdade förnekarna av sanningen blev helt överväldigade, och när Allahs Sändebud (må Allahs frid vara över honom) föll ned i prostration efter att ha reciterat dessa gudomliga verser, kunde inte heller de låta bli att falla ned i prostration tillsammans med honom.

[KAPITEL 53](#)

«[52. at-Tur](#)

[54. al-Qamar](#)»

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)